

ଦାନିୟେଲ ପୁସ୍ତକ - ଏକାନ୍ତବେଦ ନମ୍ବର

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଶୀମୟ ନଦୀର ଉଦ୍ଧୋଚନ: ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦର୍ଶନମାନଙ୍କର ଗତିବିଧିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ସମ୍ବନ୍ଧସମୂହ ମାଧ୍ୟମରେ ଏକ ଯାତ୍ରା

Jeff Pippenger
2024-02-24

ପ୍ରଥମ ଦୃଢ଼ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଯେ ଜ୍ଞାନ ଅନାବୃତ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ଜ୍ଞାନ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଉଲ୍ଲାସ ନଦୀର ଦର୍ଶନ
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ସେହି ଦର୍ଶନ ଦାନିଏଲର ସପ୍ନ, ଅଷ୍ଟମ ଓ ନବମ ଅଧ୍ୟାୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ କରେ; ଏବଂ
ତୃତୀୟ ଦୃଢ଼ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଯେ ଜ୍ଞାନ ଅନାବୃତ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ଜ୍ଞାନ ହିଲେକେଲ ନଦୀର ଦର୍ଶନ ଦ୍ୱାରା
ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ଯାହା ଦାନିଏଲର ଦର୍ଶନ, ଏକାନ୍ତ ଓ ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ କରେ। ଏହି ଦୁଇ
ଆନ୍ଦୋଳନ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କ ବହୁଳ ଅଛି। 1863 ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହରୁ 1989 ମସିହାର ଅନ୍ତ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଏକଶେ
ଛବିଶ ବର୍ଷ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଦୁଇ ଆନ୍ଦୋଳନ ପରସ୍ପର ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇଛି।

ଶେଷ ସମୟର ଉଭୟ କାଳରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆନ୍ଦୋଳନରେ, ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶର "ସାତ କାଳ" ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ
ହୋଇଛି। ପୈଗାମ୍ବର ଏବଂ ପରେ ପାପାତନ୍ତ୍ର ୧୭୯୮ ମସିହାରେ ଶେଷ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ରାଳୟ ଓ ସେନାଦଳକୁ
ପଦଦଳିତ କରିଆସିଥିଲେ। ୧୮୭୩ର ବିଦ୍ରୋହରୁ ୧୯୮୯ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଏକ ଆତ୍ମିକ ପଦଦଳନ ଘଟିଥିଲା, ଯାହା ଯିହିଲ୍‌ଲେ
ପୁସ୍ତକର ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟର ଚାରି ଘଣ୍ଟା କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି।

ପ୍ରଥମ କ୍ରୋଧାଗ୍ନିର ଶେଷରୁ ଆରମ୍ଭ କରି 1844 ମସିହାରେ ଶେଷ କ୍ରୋଧାଗ୍ନିର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିବା ଛୟାଳିଶ ବର୍ଷର
ଅବଧିରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଗୋଟିଏ ଆତ୍ମିକ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ଯାହାରେ ସେ 1844 ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର 22
ତାରିଖରେ ହଠାତ୍ ପ୍ରବେଶ କଲେ; ଏହା 1989 ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଶେଷ ସମୟରୁ ଆସନ୍ତୁ ରବିବାର
ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ସମୟକୁ ସମାନ୍ତର କରେ, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୁନର୍ବାର ଗୋଟିଏ ଆତ୍ମିକ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ
କରୁଛନ୍ତି, ଯାହାପାଇଁ ସେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏଗାରର ମହା ଭୂମିକାରେ ଘଣ୍ଟାରେ ହଠାତ୍ ଆସିବେ।

ଯେତେବେଳେ ତୃତୀୟ ଦୃଢ଼ 1844 ମସିହାରେ ଆସିଲେ, ତୁଚ୍ଚିର ସନ୍ଦେଶବାହକ ହଠାତ୍ ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକକୁ ଶୁଦ୍ଧ
କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ; କିନ୍ତୁ 1863 ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସେହି ଅବିଶ୍ୱସ୍ତ ଲେବୀୟମାନେ ଏଲିୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ
ମୋଶାଙ୍କ ସନ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଲେ ଏବଂ ମରୁଭୂମିରେ ଭ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଫେରିଗଲେ। ସେହି ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ
"ନିର୍ମାତାମାନେ" ଶେଷରେ "ସାତ ଥର"ର "କୋଣାଶିଳା"କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବେ, ଏବଂ ତାହା ପରେ ଫିଲ୍‌ଦେଲଫିଆର
ଆନ୍ଦୋଳନରୁ ଲାଓଦିକିୟାର କଲିସିଆକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଯିବେ। ଶେଷ ଦିନମାନେ, ଯେତେବେଳେ ତୁଚ୍ଚିର ସନ୍ଦେଶବାହକ
ହଠାତ୍ ତାଙ୍କର ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିବେ, ଶୀଘ୍ର-ଆସୁଥିବା ରବିବାର ନିୟମର ସମୟରେ, ସେ ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀକୁ
ତାକିବା ପାଇଁ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରିବେ। ଶେଷ ଦିନର ବିଶ୍ୱସ୍ତମାନେ ଲାଓଦିକିୟାର "କଲିସିଆ"ରୁ
ଫିଲ୍‌ଦେଲଫିଆର "ଆନ୍ଦୋଳନ"କୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଯାଇଥିବେ।

ପ୍ରଥମ ଦୃଢ଼ ଆନ୍ଦୋଳନ King James Bible ପ୍ରକାଶିତ ହେବାର ଦୁଇ ଶେ କୁରି ବର୍ଷ ପରେ ତାହାର ଔପଚାରିକ
ରୂପେ ସଂଗଠିତ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରକାଶ କଲା, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୃଢ଼ ଆନ୍ଦୋଳନ Declaration of Independence
ପ୍ରକାଶିତ ହେବାର ଦୁଇ ଶେ କୁରି ବର୍ଷ ପରେ ତାହାର ଔପଚାରିକ ରୂପେ ସଂଗଠିତ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରକାଶ କଲା। ଉଭୟ
ଆନ୍ଦୋଳନର ଔପଚାରିକ ରୂପେ ସଂଗଠିତ ବାର୍ତ୍ତା ଇସ୍ଲାମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଶୀର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ
ହୋଇଥିଲା, ଯାହାକୁ ଜଣେ ଦୃଢ଼ ଅବତରଣ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଥିଲା। ସେହି ଦୃଢ଼ ଆଗମନ ହବକକୁକ ଦ୍ୱିତୀୟ
ଅଧ୍ୟାୟର "ବିତର୍କ"ର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା, ଏବଂ ହବକକୁକଙ୍କ ତାଲିକାମାନଙ୍କର ପ୍ରକାଶନକୁ ପ୍ରେରିତ କଲା।

ହବକକୁକଙ୍କ ଫଳକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଶକ୍ତି ସମ୍ପର୍କ ସନ୍ଦେଶ ଏକ ନିରାଶାକୁ ଉଭୟ ବ କରାଇଲା, ଯାହା ବିଳମ୍ବରେ
ଏକ ସମୟକୁ ଆଣିଲା, ଯାହା ମଧ୍ୟ ରାତ୍ରିର ଆଉ ନିଦର ସନ୍ଦେଶକୁ ନେଇଗଲା, ଏବଂ ଯାହାର ସମାପ୍ତି ମଧ୍ୟ ରାତ୍ରିର
ଆଉ ନିଦର ସନ୍ଦେଶର ପୂରଣ ସହିତ ହେଲା। ଏହି ଦୁଇଟି ଆନ୍ଦୋଳନ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ସମାନତାମାନେ ଅବସ୍ଥିତ,

ସେଗୁଡ଼ିକ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚୟ କିମ୍ବା ମାଣ ଯେ, ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସର ସମସ୍ତ ଉପାଦାନ ଏକ ଶତ ରୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଇତିହାସ ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ ଏବଂ ସେହି ଇତିହାସରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୁଏ। ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷର ସମୟାବଧି ମିଲେରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ପ୍ରତିରୂପିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ଏହାର ପୁନର୍ଗଠନ Future for America ର ଆନ୍ଦୋଳନରେ ହୁଏ। ପ୍ରେରଣା ପୁନଃପୁନଃ ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଏ ଯେ, କେବଳ ସେମାନେ ଯେମାନେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷକୁ ଚିହ୍ନିବେ, ସେମାନେ ମାତ୍ର ଏହାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷର କାଳ, ଆନ୍ଦୋଳନ, ଓ ସନ୍ଦେଶ—ଏହି ସବୁକୁ ମିଲେରାଇଟ୍ ମାନଙ୍କର ଇତିହାସରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ “ଚିହ୍ନିବା” ବୋଲିଥିବା ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ପୂର୍ବରୁ ଦେଖିଥିବା କୌଣସି ବିଷୟକୁ ପୁନର୍ବାର ଦେଖି ଚିହ୍ନିତ କରିବା। ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷର କାଳ, ଆନ୍ଦୋଳନ ଓ ସନ୍ଦେଶକୁ ଦେଖିବାର ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ ହେଉଛି, ଏହା ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛି ବୋଲି ଚିହ୍ନିବା। ଏହା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପଦ୍ଧତି ସଂଶୋଧନମୂଳକ ଆନ୍ଦୋଳନମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛି। ମିଲେରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦୋଳନ ଏକ ଆରମ୍ଭକାଳୀନ ଆନ୍ଦୋଳନ ଥିଲା, ଯାହା ଗୋଟିଏ ଶେଷକାଳୀନ ଆନ୍ଦୋଳନର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ; ତେଣୁ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସଂଶୋଧନମୂଳକ ଆନ୍ଦୋଳନମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଏହା ସହ ଅଧିକ ସରାସରି ସମ୍ଭବ ରହିଛି। ଏହାରେ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗାଙ୍କର ସ୍ୱାକ୍ଷର ମଧ୍ୟ ରହିଛି, ଯିଏ ସଦା କୌଣସି ବସ୍ତୁର ଶେଷକୁ ସେହି ବସ୍ତୁର ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ଚିତ୍ରିତ କରନ୍ତି।

ମିଲେରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଭିତ୍ତିସ୍ଥ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ତର ଥିଲା ଦାନିୟେଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠ, ପଦ ଚେର ଓ ଚଉଦ। ମୁଁ ଜାଣିଛି ଯେ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୟୁଇଟ୍ ପଦ ଚଉଦକୁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ତର ଓ ଭିତ୍ତି ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତତଃ ପଦ ଚଉଦ ହେଉଛି ପଦ ଚେରର ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର। ଯେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍ତରକୁ ଉଭୟ କରାଏ, ସେହି ପ୍ରଶ୍ନକୁ ବୁଝିବା ବିନା ଉତ୍ତର ଶୂନ୍ୟ। ପଦ ଚେର ପଦବଳନର ଦର୍ଶନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହା ଦୁଇଟି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ; ଏବଂ ପଦ ଚଉଦ ହେଉଛି ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ମନ୍ଦିର ଓ ସେନାକୁ, ଯେଉଁମାନେ ପଦବଳିତ ହୋଇଥିଲେ, ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରୁଥିବା ଦର୍ଶନ। ଏହି ଦୁଇ ଦର୍ଶନ ପ୍ରସଙ୍ଗ, ବ୍ୟାକରଣ, ଏବଂ ପାଲ୍ୟୋନି, ଅତ୍ୟନ୍ତ ସଂଖ୍ୟାଗଣକ, ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଭାବେ ସଂଯୁକ୍ତ।

ଝିଲିଆମ୍ ମିଲେରଙ୍କୁ ଭିତ୍ତିସ୍ଥ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଗଲା; ଯାହା ହେଉଛି ଦାନିୟେଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠ, ପଦ ଚେର ଓ ଚଉଦ। ସେ ଅନ୍ୱେଷଣ କରିଥିବା ପ୍ରଥମ ମଣି ଥିଲା “ସାତ କାଳ”, ଯାହା ପଦ ଚେରର ପଦବଳିତ କରାଯିବାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ; ଏବଂ ସେ ଯେ ଧାର୍ଯ୍ୟର ଉପରେ ନିଜର ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଗଠନ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ସେହିଟି ଥିଲା ପଦ ଚେରରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ “ଦୁଇ ଧ୍ୟୁସକାରୀ ଶକ୍ତି”ର ଆଦର୍ଶ-ରୂପ। ମିଲେର ସଠିକ ଭାବରେ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ ଯେ, ପଦ ଚେରର “ଦୈନିକ” ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁ ହେଉଛି ପୌରାଣିକ ଧର୍ମ, ଏବଂ ଧ୍ୟୁସକାରୀ ଶକ୍ତିର ଅପରାଧ ହେଉଛି ପାପତନ୍ତ୍ର। ଏହି ଅର୍ଥରେ, ମିଲେରଙ୍କ ଧାର୍ଯ୍ୟ ସର୍ବଥା “ଭିତ୍ତି”, ଏବଂ ସେହି ଭିତ୍ତି ଓ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ତରର “ଭିତ୍ତି”, ଏହି ବୁଝାମଣା ଥିଲା ଯେ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠର “ଦୈନିକ” ପୌରାଣିକ ଧର୍ମକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ମିଲେରୀୟ ଇତିହାସରୁ ଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧିର ଭିତ୍ତି ଥିଲା ଯେ, ଦାନିୟେଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠର “ଦୈନିକ” ପୌରାଣିକ ଧର୍ମ ଥିଲା; ଏବଂ ପ୍ରେରିତ ପ୍ରକାଶନ ସତର୍କତାସହ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲା ଯେ “ଯେମାନେ ବିଚାରର ଘଣ୍ଟାର ସନ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ‘ଦୈନିକ’ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ସଠିକ ଥିଲା।”

୧୯୮୯ ମସିହାରେ ଶେଷ ସମୟରେ “ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି” ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଆଲୋକର ଭିତ୍ତି ମଧ୍ୟ “ନିତ୍ୟ” ଅଟେ। ଏହା କେବଳ ଆଉ ଏକ ଦିବ୍ୟ ସମାନାନ୍ତର ମାତ୍ର। ଦାନିୟେଲ ଏଗାରର ଶେଷ ଛଅଟି ପଦରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧିକୁ ଚିହ୍ନିବା ପାଇଁ ଏଲେନ ହ୍ୟୁଇଟ୍ଙ୍କ ଲେଖନୀମାନଙ୍କର ପ୍ରୟୋଗ ଆବଶ୍ୟକ। ତାଙ୍କର ଲେଖନୀମାନଙ୍କରେ ସେ ଚିହ୍ନିତ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଦାନିୟେଲ ଏଗାରର ଏକତ୍ରିଶତମ ପଦର ଇତିହାସ ଦାନିୟେଲ ଏଗାରର ଶେଷ ପଦମାନଙ୍କରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବ। ସେହି ପ୍ରେରିତ ସଙ୍କେତ ବିନା, ଏକତ୍ରିଶତମ ପଦର ସମାନାନ୍ତର ଇତିହାସକୁ ଚାଲିଣ ଓ ଏକଚାଳିଶତମ ପଦସହ ବୁଝିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଅଧିକ କଠିନ ହେଇପଡ଼ିଥାନ୍ତା।

ଦାନିୟେଲ ପୁସ୍ତକରେ ଥିବା “ଦୈନିକ” ପୌରାଣିକ ଧର୍ମକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଏବଂ ଏହା ମିଲେରାଇଟ୍ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭିତ୍ତିର ଭିତ୍ତିସ୍ଥ ମଧ୍ୟ; ଏହା ସହିତ ଏହା ଏକ ଶତ ରୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନର ସନ୍ଦେଶର ମୂଳଭିତ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅଟେ। ଏହା ସେହି ସତ୍ୟ ମଧ୍ୟ, ଯାହାକୁ ଉଭୟ ଶ୍ୟ ପୂର୍ବକ ଏକ “ମିଥ୍ୟା” ବୁଝାଯାଏ। ଇତିହାସରୁ ପରିଣତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଲାଓଡ଼ିକୀୟ ଆଡ଼ଭେଣ୍ଟିଜ୍ଙ୍କର ବୃତ୍ତୀୟ ପିଢ଼ୀରେ ପ୍ରବେଶ କରାଯାଇଥିଲା; ଯାହାକୁ ଯିହିଜେଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠରେ “ତାମ୍ବୁଳ ପାଇଁ ବିଳାପ

କରୁଥିବା ନାରୀମାନେ” ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖିତ ତୃତୀୟ ଘଣ୍ଟା କାର୍ଯ୍ୟ ହିଁ । ରା ପୂର୍ବକ୍ଷାୟାରୁପେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟାୟର ତୃତୀୟ ଘଣ୍ଟା ଲୀ ହିଁ । ରା ପ୍ରତିନିଧିତ ସମ୍ପର୍କିତ ଶ ହିଁ । ରା ମଧ୍ୟ ।

“ନିତ୍ୟ” ବିଷୟଟି ଶେଷ ବର୍ଷର ସମୟରେ ଯେ ଭୂମିକା ପାଳନ କରେ, ତାହାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରୁଥିବା ଦୈବୀ ଦିଗନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ, ଏବଂ ମାନବୀୟ ନିର୍ମାଣର ସମ୍ଭାବନାରୁ ପରେ । ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟର ଚତୁର୍ଥ ପଦ୍ଧତି ସୂଚ୍ୟଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ନିତ୍ୟର ହେଉଥିବାରୁପେ ଚିତ୍ରିତ କରାଯାଇଛି, ଏହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ପଶୁର ଚିହ୍ନକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବାର ପ୍ରତିନିଧିତ କରନ୍ତି । ସିଷ୍ଟର ହାଲ୍ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ଯେ, ସେହି ଚିହ୍ନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ପଶୁ ସହିତ ସମାନ ମନୋଭାବରେ ପହଞ୍ଚିବା, ଏବଂ ଯେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିରୋଧୀର ଅର୍ଥ ସମ୍ପର୍କରେ ଅସ୍ପଷ୍ଟତାରେ ପଡ଼ନ୍ତି, ସେମାନେ ଶେଷରେ ପାପର ମନୁଷ୍ୟର ପକ୍ଷରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବେ । ଏ ସମସ୍ତ କଥା ଯିହିଲ୍‌ଲେ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠରେ ଯିରୁଶାଲେମର ପ୍ରାଚୀନ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି ।

ତୃତୀୟ ଓ ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ିରେ ପରମେଶ୍ୱର ଯେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଘଣ୍ଟା କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟଦଣ୍ଡ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ନ୍ୟାୟଦଣ୍ଡ ସେହି ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୁଏ ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନର ମୁଦ୍ରା ଗ୍ରହଣ କରୁଛି । ଶାସ୍ତ୍ରର ସେହି ଅନୁଲେଖ, ଯାହା ଓଲିଆମା ମିଲରଙ୍କୁ ଦାନିୟେଲ ପୁସ୍ତକରେ “ନିତ୍ୟ” ବୋଲି ଯାହାକୁ ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ସେଟି ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ ଥିଲା ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଆଲୋକ ଯୋଗାଇଥିଲା, ସେହିଠାରେ ହିଁ ପାପର ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ସର୍ବାଧିକ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପରିଚୟ ମିଳେ, ଯାହାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଯିହିଲ୍‌ଲେ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରାଚୀନ ପୁରୁଷମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରନ୍ତି । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ଦ୍ୱିତୀୟ ଉଦ୍ଦାହରଣ ଶକ୍ତିର ପୋପଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ସେହି ସହିତ ପ୍ରଥମ ଉଦ୍ଦାହରଣ ଶକ୍ତିର ପୌତ୍ତଳିକତାକୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରେ । ଏବଂ ଏହି ଅନୁଲେଖର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଥିବା ସତ୍ୟ ହେଉଛି ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମର ଭୂମିକା, ଯାହା 2 Thessalonians ରେ ସେହି ଶକ୍ତି ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି, ଯେଉଁଥି ପୋପତନ୍ତ୍ରକୁ 538 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସିଂହାସନାରୁ ହେବାରୁ ରୋକି ରଖେ ।

“ଦୈନିକ” ବିଷୟକ ସେହି ସତ୍ୟ, ଯାହା ମିଲରଙ୍କର ମୂଳାଧାର ସତ୍ୟ ଥିଲା ଏବଂ ଯାହା ତାଙ୍କୁ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସେନାଦଳକୁ ପାଦତଳରେ ଦଳିଦେଉଥିବା ଦୁଇଟି ଉଦ୍ଦାହରଣ କରୁଥିବା ଶକ୍ତି ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ରୂପରେଖା ଉପାଦାନ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ କରିଥିଲା, ସେହି ସତ୍ୟକୁ ପାଉଲ ଏମିତି ଏକ ସତ୍ୟ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଏ, ଏବଂ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଯେମାନେ ସେହି ସତ୍ୟକୁ ଭଲପାଆନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରବଳ ଭ୍ରମ ଆଣିଥାଏ । ସମାଜର ଇତିହାସମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ସେହି ଏକ ସତ୍ୟ, ଯାହା ମୂଳାଧାର ସତ୍ୟ, Future for America-କୁ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଅନ୍ତିମ ତ୍ରିବିଧି ସଂଘ ବିଷୟରେ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ରୂପରେଖା ଉପାଦାନ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ କରିଥିଲା ।

କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ବରଂ ସେହି ମୂଳଭୂତ ସତ୍ୟ, ଯାହା ଏହି ଉଭୟ ସମାଜର ଇତିହାସର ମୂଳଭୂତ ସତ୍ୟ, ତାହାକୁ “ମିଥ୍ୟା”ରେ ପରିଣତ କରାଯାଏ, ଯାହା ସେହି ମୌଳିକ ଭ୍ରମ ଏବଂ ପାଉଲଙ୍କ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭ୍ରମ ହୋଇଯାଏ, କାରଣ ଏହା ସେହି ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଘୋଷିତ ମିଥ୍ୟା ଅନ୍ତିମ ବର୍ଷର “ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପତ୍ତା” ବାର୍ତ୍ତାର ଢାଞ୍ଚା, ଯେମାନେ ପୁଣି କେବେ ନିଜମାନଙ୍କର ସ୍ୱର ଉଚ୍ଚ କରି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅପରାଧ ଦେଖାଇବେ ନାହିଁ । “ଦୈନିକ” ପ୍ରଥମ ଏବଂ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୃଶ୍ୟ ଉଭୟ ଆନ୍ଦୋଳନର ଭିତ୍ତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ କରେ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଲାଓଦିକୀୟ ବିଦ୍ରୋହୀମାନେ ଏହାର ଅର୍ଥକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭଲଚାଲିଦେଲେ, ଶୈତାନୀ ପ୍ରତୀକକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରି, ସେହି ମିଥ୍ୟା ପ୍ରତୀକ ମିଥ୍ୟା ଅନ୍ତିମ ବର୍ଷର ଜାଲିଆଡ଼ି ବାର୍ତ୍ତାର ଭିତ୍ତି ହୋଇଗଲା ।

ତୁମେମାନେ ଥମ୍‌ଯାଅ ଏବଂ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର; ଚିହ୍ନିତ କର, ହିଁ, ଚିହ୍ନିତ କର: ସେମାନେ ମଦ୍ୟ ପ, କିନ୍ତୁ ହିଁ । କିନ୍ତୁ ହିଁ, ସେମାନେ ଚଳମଳ କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମଦକ୍ରମ ବ୍ୟ ରୁ ନୁହେଁ । କାରଣ ସଦାପ୍ର ଭୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗଭୀର ନିନ୍ଦ୍ରା । ର ଆମ୍ । ଭାଲିଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ମୁଦିଦେଇଛନ୍ତି; ଭବିଷ୍ୟ ହିଁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ଶାସକମାନଙ୍କୁ ହିଁ, ଦର୍ଶକମାନଙ୍କୁ ସେ ଆବୃତ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଏବଂ ସମସ୍ତ ଦର୍ଶନ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେହି ମୋହରାଜିତ ପୁସ୍ତକ କଥାପରି ହୋଇଯାଇଛି, ଯାହାକୁ ଲୋକେ ଜଣେ ଶିକ୍ଷିତ ଲୋକଙ୍କ ହାତରେ ଦେଇ କହନ୍ତି, ମୁଁ ତୁମକୁ ବିନୟ କରୁଛି, ଏହା ପଢ଼; ଏବଂ ସେ କହେ, ମୁଁ ପାରିବି ନାହିଁ; କାରଣ ଏହା ମୋହରାଜିତ । ପୁନର୍ବାର ସେହି ପୁସ୍ତକ ଜଣେ ଅଶିକ୍ଷିତ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଇ କୁହାଯାଏ, ମୁଁ ତୁମକୁ ବିନୟ କରୁଛି, ଏହା ପଢ଼; ଏବଂ ସେ କହେ, ମୁଁ ଅଶିକ୍ଷିତ । ଏହିକାରଣରୁ ପ୍ରଭୁ କହିଲେ, ଯେହେତୁ ଏହି ଜନମାନେ ନିଜ ମୁଖକୁ ଯେମାନେ ସମାପକ୍ତ ଆସନ୍ତି ଏବଂ

ନିଜ ଓଷ୍ଠ ଠାରୁ ମୋତେ ସମ୍ମାନ କରନ୍ତୁ, କିନ୍ତୁ ନିଜ ହୃଦୟକୁ ମୋରୁ ଦୂରେ ସରାଇଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ମୋ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ର ଭୟ ମାନବୀୟ ଆଜ୍ଞାର ଶିକ୍ଷା ମାତ୍ର; ତେଣୁ ଦେଖ, ମୁଁ ଏହି ଜନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଅଭିଭୂତ କାର୍ଯ୍ୟ, ହଁ, ଏକ ଅତି ଅଭିଭୂତ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର କାମ କରିବି; କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ନଷ୍ଟ ହେବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବିବେକୀମାନଙ୍କର ବୁଝାମଣା ଗୁପ୍ତ ହେଇଯିବ। ହାୟ ସେମାନଙ୍କ ଯେମାନେ ସଦାପ୍ର ଭୁଲ୍ ଲୁଚାଇବା ପାଇଁ ନିଜ ମନ୍ତ୍ର ଶାକ୍ତ ଗଭୀରରେ ଗୋପନ କରନ୍ତୁ, ଏବଂ ଯେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ଧ କାରରେ ହୁଏ, ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, କିଏ ଆମକୁ ଦେଖୁଛି? ଏବଂ କିଏ ଆମକୁ ଜାଣେ? ନିଷ୍ଠୁର, ତୁମମାନଙ୍କର ବସ୍ତୁମାନଙ୍କୁ ଉଲଟାଇ ଦେବା କୁମ୍ଭ କାରଙ୍କ ମାଟି ସମାନ ଗଣାଯିବ: କାରଣ ଯାହା ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି, ସେ କି ତାହାର ନିର୍ମାତା ବିଷୟରେ କହିବ, ସେ ମୋତେ ନିର୍ମାଣ କରିନାହାନ୍ତି? କିମ୍ପା ଯାହା ଗଢ଼ାଯାଇଛି, ସେ କି ତାହାକୁ ଗଢ଼ିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ବିଷୟରେ କହିବ, ତାହାଙ୍କର କୌଣସି ବୁଝାମଣା ନଥିଲା? Isaiah 29:9-16.

ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱଳାମାନେ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ, ଏବଂ “ଦୈନିକ”ର ଅର୍ଥକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଓଲଟାଇଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଭାବେ ମିଥ୍ୟା କହିବା, ଅକ୍ଷୟ ପାପର ସଂଜ୍ଞାକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ବଳିତ ଭାବେ ଅନୁକରଣ କରେ। କାହାକୁ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ନଷ୍ଟ ଠାରୁଆ ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଦାରଣ କରିବା, ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ଅନ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ପ୍ରତି କ୍ଷମାତାର, କିମ୍ପା ନୈତିକ ଅଧିକାରର, ସୀମାର ପରେ; କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଯାହା ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି, ସେହି କଥା ନୁହେଁ।

ଯେମାନେ ଯିଶାୟାରେ ସମସ୍ତ କଥାକୁ ଉଲଟାଇ ଦେଉଛନ୍ତି—ଯାହା କେବଳ ଯିଶାୟା ଅନ୍ୟତ୍ର ଅନ୍ଧକାରକୁ ଆଲୋକ ବା ଆଲୋକକୁ ଅନ୍ଧକାର ବୋଲି ଡାକିବା ବୋଲି ପରିଚିତ କରିଥିବା କଥାର ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରକାଶମାତ୍ର—ସେମାନଙ୍କର ଶେଷ ବିଚାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଉଥିବା ବେଳେ, ସେମାନେ ଯିରୁଶାଲେମରେ ଶାସନ କରୁଥିବା ପ୍ରାଚୀନ ପୁରୁଷମାନେ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ ହେଉଛନ୍ତି।

ଯେମାନେ ମନ୍ଦକୁ ଭଲ, ଓ ଭଲକୁ ମନ୍ଦ କହନ୍ତି; ଯେମାନେ ଅନ୍ଧକାରକୁ ଆଲୋକର ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଓ ଆଲୋକକୁ ଅନ୍ଧକାରର ପରିବର୍ତ୍ତେ ରଖନ୍ତି; ଯେମାନେ ତିତକୁ ମିଠାର ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଓ ମିଠାକୁ ତିତର ପରିବର୍ତ୍ତେ ରଖନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ହାୟ! ଯେମାନେ ନିଜ ନିଜ ଚକ୍ଷୁରେ ଜ୍ଞାନୀ, ଓ ନିଜ ନିଜ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପ୍ରବୀଣ, ସେମାନଙ୍କ ହାୟ! ଯେମାନେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରିବାରେ ପରାକ୍ରମୀ, ଓ ମଦ୍ୟ ମିଶାଇବାରେ ବଳଶାଳୀ ପୁରୁଷ, ସେମାନଙ୍କ ହାୟ! ଯେମାନେ ଉଦ୍‌କୋଚର ବିନିମୟରେ ଦୁଷ୍ଟକୁ ନ୍ୟାୟୀ ସିଦ୍ଧ କରନ୍ତି, ଓ ଧର୍ମୀଙ୍କ ଧର୍ମକତାକୁ ତାହାଠାରୁ ଛିନିନେନ୍ତି! ଏହେତୁ ଯେପରି ଅଗ୍ନି ଖଡ଼କୁ ଗ୍ରାସ କରେ, ଓ ଶିଖା ତୁଷ୍ଟକୁ ଭସ୍ମ କରେ, ସେପରି ସେମାନଙ୍କ ମୂଳ ପତନର ପରି ହେବ, ଓ ସେମାନଙ୍କ ପୁଷ୍ପ ଧୂଳିର ପରି ଉଡ଼ିଯିବ; କାରଣ ସେମାନେ ସେନାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି, ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ପବିତ୍ରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ତୁଚ୍ଛ ଜ୍ଞାନ କରିଛନ୍ତି। ଏହେତୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କ୍ରୋଧ ତାଙ୍କ ପ୍ରଜାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରକୃଳିତ ହୋଇଉଠିଲା, ଓ ସେ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ନିଜ ହସ୍ତ ପ୍ରସାରିତ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କଲେ; ତାହାରେ ପର୍ବତମାନେ କମ୍ପିତ ହେଲେ, ଓ ସେମାନଙ୍କ ଶବ୍ଦମାନେ ରାସ୍ତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଲିନ ପଦାର୍ଥର ପରି ପଡ଼ିରହିଲେ। ତଥାପି ଏସବୁରେ ତାଙ୍କ କ୍ରୋଧ ନିବୃତ୍ତ ହୋଇନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ହସ୍ତ ଏଯାବତ୍ ପ୍ରସାରିତ ଅଛି। ଏବଂ ସେ ଦୂରର ଜାତିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଧୂଜା ଉତ୍ତୋଳନ କରିବେ, ଓ ପୃଥିବୀର ଶେଷ ସୀମାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସିସି କରି ଡାକିବେ; ଆଉ ଦେଖ, ସେମାନେ ଶୀଘ୍ରତାରେ ଅତି ହୁତ ଆସିବେ। ଯିଶାୟା 5:20-26.

ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ପତାକା (ଏକ ଶତ ରୁଆଲିଶ ହଜାର) ପତାକାରୂପେ ଉତ୍ତୋଳିତ ହୁଏ; ସେହି ସମୟଟି ହେଉଛି ଯେତେବେଳେ “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କ୍ରୋଧ ତାଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରକୃଳିତ ହୁଏ,” ଏବଂ ସେ “ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଜ ହାତ ବଢ଼ାନ୍ତି,” ଏବଂ “ତାଙ୍କୁ ପ୍ରହାର କରନ୍ତି,” ଏବଂ “ତାଙ୍କର ମୃତଦେହ ରାସ୍ତାମାନଙ୍କ ମଝିରେ ଛିଣ୍ଡିତ ହେବ।” ରାସ୍ତାମାନଙ୍କ ମଝି ବୋଲି କହିଲେ ଯିରୁଶାଲେମର ରାସ୍ତାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଯାଏ, ଯେତେବେଳେ ଯିହିଢ୍ଫେଲ ଅଧ୍ୟାୟ ନଅର ବିନାଶକ ଦୃତମାନଙ୍କୁ ବାହାରିଯିବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଏ: “ଆଗକୁ ଯାଇ ପ୍ରହାର କର; ତୁମ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ନ କର, ତୁମେ ଦୟା ମଧ୍ୟ ନ କର: ବୃଦ୍ଧ ଓ ଯୁବକ, କୁମାରୀମାନେ, ଛୋଟ ପିଲାମାନେ, ଓ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବଧ କର; କିନ୍ତୁ ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ଚିହ୍ନ ଅଛି, ସେହି କୌଣସି ମଣିଷଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ମୋର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନରୁ ଆରମ୍ଭ କର। ତେବେ ସେମାନେ ମନ୍ଦିର ସମୟରେ ଥିବା ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ।” ଯିହିଢ୍ଫେଲଙ୍କ “ପ୍ରାଚୀନମାନେ,” ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ କହନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ରକ୍ଷକ ହେବାକୁ ଥିଲେ, ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଯିଶାୟାଙ୍କ ଅଠାଇଶ ଓ ଉଣତରିଶ ଅଧ୍ୟାୟର “ଇମ୍ପାୟମର ମଦ୍ୟପାନେ,” ଯେମାନେ “ସମସ୍ତ କଥାକୁ ଉଲଟାଇ ଦେଉଛନ୍ତି।”

ପଞ୍ଚମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସେମାନେ ସେହିମାନେ ଯେମାନେ “ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପିବାରେ ପରାକ୍ରମୀ, ଏବଂ ମଦ୍ୟ ମିଶାଇବାରେ ବଳବାନ୍ ପୁରୁଷ; ଯେମାନେ ପୁରସ୍କାର ପାଇଁ ଦୁଷ୍ଟଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟସଂଗତ ଠାରାନ୍ତି।” Questions on Doctrine ପୁସ୍ତକର ପ୍ରକାଶନ ସହିତ, ସେହି ପ୍ରାଚୀନ ପୁରୁଷମାନେ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ପାତ୍ରରୁ ପାନ କଲେ, ଏବଂ ନ୍ୟାୟୀକରଣର ସେହି ମିଥ୍ୟା ସୁସମାଚାର ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ, ଯାହା ଦାବି କରେ ଯେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପବିତ୍ରୀକୃତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ, ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମର ପରିବର୍ତ୍ତୀ, କିନ୍ତୁ ଆମର ଆଦର୍ଶ ନୁହନ୍ତି। ଏହା କରିବା ମାଧ୍ୟମରେ, ସେହି ପୁସ୍ତକ ଦୁଷ୍ଟଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟସଂଗତ ଠାରାଇଲା, ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ପତିତ ଚର୍ଚ୍ଚମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗ୍ରହୀତ ହେବାର ପୁରସ୍କାର ପାଇଁ। ଏହି ଅନୁଲେଖ ସେମାନଙ୍କର ଅକ୍ତିମ ବିଚାରକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛି, ଏବଂ ସେହି ବିଚାରର କାରଣ ହେଲା ଯେ ସେମାନେ “ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପବିତ୍ରତାଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ଅବହେଳା କଲେ।” ସେମାନେ ଏହା କଲେ “the daily” ବିଷୟର ଏହି ବୁଝାମଣାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି, ଯାହା ବିଚାର-ଘଣ୍ଟାର ଘୋଷଣା କରିଥିବାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ପାତ୍ରରୁ ପାନ କରି।

ସେହି ଅଂଶରେ ସେମାନେ ଯାହା ମିଠା, ତାହାକୁ ତିତା କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହା ତିତା, ତାହାକୁ ମିଠା କରନ୍ତି। ଦୃଢ଼ ଯେତେବେଳେ ଅବତରଣ କରନ୍ତି, ସେ ସମୟରେ ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଯେ ସନ୍ଦେଶ ଅଛି, ସେହିଟି ମିଠା; କିନ୍ତୁ ସେହି ସନ୍ଦେଶର ନିଷ୍ପତ୍ତି ତିତା। ସେମାନେ ଯୁକ୍ତି କରନ୍ତି ଯେ, ଦୃଢ଼ଙ୍କ ଅବତରଣ ସମୟରେ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିବା ସତ୍ୟ ଅନ୍ତ୍ୟବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶ ତିତା, ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ମିଠା ମିଥ୍ୟା ଶାନ୍ତି ଓ ସୁରକ୍ଷାର ସନ୍ଦେଶକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଉଲଟାଇଦେବାରୁ ନିଜମାନଙ୍କୁ ରୋକି ପାରୁନାହାନ୍ତି।

ଯେଉଁ ଅନୁଲେଖରେ ଏହି ପାପଟିକୁ ପ୍ରତିନିଧିକରଣ କରାଯାଇଛି, ସେହିଟି ସେମାନଙ୍କର ସମୁଦାୟୀକ ପରୀକ୍ଷାକାଳର ଶେଷଭାଗରେ ଅବସ୍ଥିତ। ତେଣୁ, ଏହା ଦେଖିବା ଯଥୋଚିତ ଯେ, ପୌତ୍ତଳିକତାର ସାତାନ୍ତୀୟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ପରିଚିହ୍ନିତ କରିବାରେ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ, ଅକ୍ଷୟ ପାପର ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସମାନ୍ତର ଅଟେ, ଯାହା ହେଉଛି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସାତାନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ପରିଚିହ୍ନିତ କରିବା। “ମିଥ୍ୟା”କୁ ଆଡଭେର୍ଟିଜମର ତୃତୀୟ ପିଢ଼ାରେ ସ୍ଥାନ ଦେବା, ସେମାନଙ୍କର ଭ୍ରାନ୍ତ ଅକ୍ତିମ ବର୍ଷା-ବାଉଁର ମୂଳଭୂତ ତର୍କକୁ ପ୍ରଦାନ କଲା, ଏବଂ ଶେଷରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ପ୍ରବଳ ଭ୍ରମ ଆଣିଥାଏ। ଯେଉଁ ଅନୁଲେଖରେ ମିଲର “the daily”ର ସଠିକ ଅର୍ଥ ବୁଝିପାରିଥିଲେ, ସେହିଠି ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାଜିତ ହେଉଥିବାରେ ଚିତ୍ରିତ କରାଯାଇଛି।

କେହି କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରମିତ ନ କରୁ; କାରଣ ପ୍ରଥମେ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ଘଟିନଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ପାପର ମନୁଷ୍ୟ, ଅର୍ଥାତ୍ ବିନାଶର ପୁତ୍ର, ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇନଥିଲେ, ସେହି ଦିନ ଆସିବ ନାହିଁ। ସେ ସବୁକିଛିଙ୍କ ବିରୋଧ କରେ ଏବଂ ନିଜକୁ ଉଚ୍ଚ କରେ, ଯାହାକୁ ଇଶ୍ୱର ବୋଲି କୁହାଯାଏ କିମ୍ବା ଯାହାର ଉପାସନା କରାଯାଏ; ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ସେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଇଶ୍ୱର ପରି ବସି ନିଜକୁ ଇଶ୍ୱର ବୋଲି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ। ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିଲି, ସେତେବେଳେ ଏହି ସବୁ କଥା ତୁମମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲି, ଏହା କି ତୁମେ ସ୍ମରଣ କରୁନାହାଁ? ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ, କ’ଣ ତାହାକୁ ରୋକିରଖୁଛି, ଯେପରି ସେ ନିଜ ସମୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉ। କାରଣ ଅଧର୍ମର ନିଗୁଡ଼ ଶକ୍ତି ଏବେହି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି; କେବଳ ଯିଏ ଏବେ ବାଧା ଦେଉଛି, ସେ ପଥରୁ ହଟାଯାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଧା ଦେଇଯିବ। ତାହାପରେ ସେହି ଦୁଷ୍ଟ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ, ଯାହାକୁ ପ୍ରଭୁ ନିଜ ମୁଖର ଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା ନାଶ କରିବେ, ଏବଂ ନିଜ ଆଗମନର ତେଜସ୍ୱିତାରେ ଧ୍ୱଂସ କରିଦେବେ। ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଆଗମନ ଶୈତାନର କାର୍ଯ୍ୟାନୁସାରେ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି, ଚିହ୍ନ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟସହ ହେବ, ଏବଂ ନାଶ ପାଉଥିବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଧର୍ମର ସମସ୍ତ ଛଳନାସହ; କାରଣ ସେମାନେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବା ପାଇଁ ସତ୍ୟର ପ୍ରେମ ଗ୍ରହଣ କରିଲେ ନାହିଁ। ଏହି କାରଣରୁ ଇଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରବଳ ଭ୍ରମ ପଠାଇବେ, ଯେପରି ସେମାନେ ମିଥ୍ୟାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତୁ; ଯେପରି ସତ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିନଥିବା, ବରଂ ଅଧର୍ମରେ ଆନନ୍ଦ କରିଥିବା ସମସ୍ତେ ଦଣ୍ଡିତ ହେଉଛନ୍ତି। 2 ପେତଲନୀକୀୟ 2:3-12.

ଭବିଷ୍ୟ ଇ ଇ ମାନେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପବିତ୍ର ଇତିହାସତୁଳନାରେ ଅଧିକ ଭାବେ ଅକ୍ତିମ ଦିନମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଏହି ଅନୁଲେଖ ଦ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ସତ୍ୟ । ମିଲରଙ୍କ ଈ ନବ୍ସ୍‌ର ଭିତ୍ତିଶିଳା ଯାହା, 1989 ମସିହାରେ ଆସିଥିବା ଈ ନବ୍ସ୍‌ର ମଧ୍ୟ ସେହି ଭିତ୍ତିଶିଳା ଅଟେ; କାରଣ “ଦୈନିକ” ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ମଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର ସଠିକ ବୁଝାମଣା, ଦାନିଏଲ ଏଗାରର ଚାଳିଶ ଓ ଚାଳିଶିଏକ ପଦର ଇତିହାସକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ। ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, ଯଦି ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ମଣୀର ଜଣେ ଛାତ୍ର ପୌତ୍ତ ଲିକଡାର ଭୂମିକା ଏବଂ ପାପାଳ ରୋମ ସହ ତାହାର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ମଣୀମୂଳକ

ସମ୍ପର୍କ କିନ୍ତୁ ବୁଝିନିଆ, ତେବେ ସେହି ଛାତ୍ର ଏହା ଚିହ୍ନି ପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ପ୍ରଥମେ ପାପାସିର ଉଦୟକୁ ନିରୋଧ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ , ଏବଂ ପରେ ପାପାସିକୁ ପୃଥ୍ବୀର ସିଂହାସନ ଉପରେ ବସାଇବାର କାର୍ଯ୍ୟ , ପୌଢ଼ ଲିକଟା ବ୍ସ ।ରା ସଂପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ତେରର ପୃଥ୍ବୀର ପଶୁର ଭୂମିକାକୁ ପ୍ରତିରୂପିତ କରେ, ଯିଏ ପ୍ରଥମେ ପାପାସିକୁ ନିରୋଧ କରେ, କିନ୍ତୁ ପରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ତାହାକୁ ପୃଥ୍ବୀର ସିଂହାସନ ଉପରେ ବସାଏ । ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ତେରର ପୃଥ୍ବୀର ପଶୁର ଭୂମିକା ଆମେରିକା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଓ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି ।

ଆମେ ଆମର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ହିଲ୍ଡେକେଲ ନଦୀର ଆଲୋକର ମୁଦ୍ରାମୋଚନ ବିଷୟରେ ଆମର ବିଚାରଣାକୁ ଜାରି ରଖୁ ।

“ଯିଏ ବାହ୍ୟ ପରତଳର ତଳେ ଦେଖନ୍ତି, ଯିଏ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ହୃଦୟ ପଢ଼ନ୍ତି, ସେ ଏହିପରି କହନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ, ଯେମାନେ ମହାନ ଆଲୋକ ପାଇଛନ୍ତି: ‘ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ନୈତିକ ଓ ଆତ୍ମିକ ଅବସ୍ଥା କାରଣରେ ପାତ୍ରିତ ଓ ବିସ୍ମୃତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ।’ ହଁ, ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ପଥକୁ ବାଛିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ସେମାନଙ୍କର ଘୃଣାଜନକ କାର୍ଯ୍ୟମାନରେ ଆନନ୍ଦ କରେ । ‘ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଭ୍ରମକୁ ବାଛିବି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଭୟକୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଣିବି; କାରଣ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତାକିଲି, କେହି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ; ଯେତେବେଳେ ମୁଁ କହିଲି, ସେମାନେ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ; ବରଂ ସେମାନେ ମୋର ଚକ୍ଷୁ ସମ୍ମୁଖରେ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ, ଏବଂ ଯାହାରେ ମୋର ଆନନ୍ଦ ନଥିଲା, ସେହିକୁ ବାଛିଲେ ।’ ‘ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବଳ ଭ୍ରମ ପଠାଇବେ, ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ ମିଥ୍ୟାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ,’ କାରଣ ସେମାନେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବା ପାଇଁ ‘ସତ୍ୟର ପ୍ରେମକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ ନାହିଁ,’ ‘ବରଂ ଅଧର୍ମରେ ଆନନ୍ଦ ପାଇଲେ ।’ ଯିଶାୟ ୬୬:୩, ୪; ୨ ଥେସଲନୀକୀୟ ୨:୧୧, ୧୦, ୧୨ ।”

“ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଶିକ୍ଷକ ପଚାରିଲେ: ‘ତୁମେ ଠିକ୍ ଭିତ୍ତିର ଉପରେ ନିର୍ମାଣ କରୁଛ ବୋଲି ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଯେ ଆତ୍ମତ୍ୟର ରହେ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକୃତରେ ତୁମେ ସାଂସାରିକ ନୀତି ଅନୁସାରେ ଅନେକ କଥା କରୁଛ ଏବଂ ଯିହୋବାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରୁଛ, ସେଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭ୍ରମ ଆଉ କେଉଁଟି ମନକୁ ବିମୋହିତ କରିପାରେ? ଆହା, ଏହା ଏକ ମହାନ ଯୋଗା, ଏକ ମୋହନୀୟ ଭ୍ରମ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କର ମନକୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରେ, ଯେମାନେ ଏକଦା ସତ୍ୟକୁ ଜାଣିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଭକ୍ତିର ରୂପକୁ ତାହାର ଆତ୍ମା ଓ ଶକ୍ତି ବୋଲି ଭୁଲ କରନ୍ତି; ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଧନୀ, ସମ୍ପଦରେ ବଢ଼ିଛନ୍ତି ଏବଂ କିଛିର ଅଭାବ ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସବୁକିଛିର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି ।”

“ନିଜ ବସ୍ତୁକୁ ନିର୍ମଳ ରଖୁଥିବା ତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ସେବକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଇଶ୍ୱର ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇନାହାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଅନେକେ ଚିକ୍କାର କରୁଛନ୍ତି, ‘ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପତ୍ତା,’ ଯେତେବେଳେ ହଠାତ୍ ବିନାଶ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସୁଛି । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ନ ହେଲେ, ମନୁଷ୍ୟମାନେ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ନିଜ ହୃଦୟକୁ ନମ୍ର ନ କରିଲେ, ଏବଂ ଯୀଶୁରେ ଯେପରି ସତ୍ୟ ଅଛି ସେହିପରି ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ ନ କରିଲେ, ସେମାନେ କେବେହେଲେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ଆମର ଶ୍ରେଣୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରିଶୋଧନ ଘଟିବ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ଆଉ ନିର୍ବିସ୍ତରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବୁ ନାହିଁ, ‘ଆମେ ଧନୀ, ସମ୍ପଦରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛୁ, ଏବଂ କୌଣସି ବିଷୟରେ ଆମର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ’ ବୋଲି ଗର୍ବ କରିବୁ ନାହିଁ ।”

“କିଏ ସତ୍ୟସାରଭାବରେ କହିପାରେ: ‘ଆମ ସୁନା ଅଗ୍ନିରେ ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇଛି; ଆମର ବସ୍ତ୍ର ସଂସାରଦ୍ୱାରା କଳଙ୍କିତ ନୁହେଁ?’ ମୁଁ ଦେଖୁଲି, ଆମର ଶିକ୍ଷକ ତଥାକତ୍ତ ଧର୍ମକତାର ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖାଉଥିଲେ । ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଲିଦେଇ ସେ ତାହାର ତଳେ ଥିବା ଅଶୁଚିତାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଦେଲେ । ତାହାପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ: ‘ତୁମେ କି ଦେଖୁନାହାଁ କିପରି ସେମାନେ ଢୋଙ୍କପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ନିଜମାନଙ୍କର ଅଶୁଚିତା ଏବଂ ଚରିତ୍ରର ପତନକୁ ଢାଙ୍କି ରଖୁଛନ୍ତି? ‘ବିଶ୍ୱସ୍ତ ନଗରୀ କିପରି ବେଶ୍ୟାରେ ପରିଣତ ହୋଇଗଲା!’ ମୋର ପିତାଙ୍କର ଗୃହ ବ୍ୟାପାରର ଗୃହ, ଏକ ଏମିତି ସ୍ଥାନ ହୋଇପଡ଼ିଛି, ଯେଉଁଠାରୁ ଦିବ୍ୟ ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ଓ ମହିମା ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିଛି! ଏହି କାରଣରୁ ଦୁର୍ବଳତା ରହିଛି, ଏବଂ ଶକ୍ତିର ଅଭାବ ଅଛି ।” Testimonies, volume 8, 249, 250.